

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 3/2008,

17. detsember 2007,

põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügi edenduse meetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

kolmandates riikides, soosimata siiski toodete tarbimist konkreetselt nende päritolu pärast.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

- (3) Selguse huvides tuleks seega määrused (EÜ) nr 2702/1999 ja (EÜ) nr 2826/2000 kehtetuks tunnistada ning asendada need ühe määrusega, säilitades samas meetmete eripära olenevalt rakenduskohast.

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

- (4) Selline poliitika täiendab ja tugevdab oluliselt liikmesriikide meetmeid, tõstes nende toodete mainet ühenduse ja kolmandate riikide tarbijate silmis, eelkõige seoses toiduainete kvaliteedi, toiteväärtuse ja ohutuse ning tootmismeetoditega. Sellisel kolmandates riikides uusi turge avaval tegevusel on tõenäoliselt ka riiklike ja eraalgatuse mitmekordistav mõju.

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt nõukogu määrustele (EÜ) nr 2826/2000 ⁽¹⁾ ja (EÜ) nr 2702/1999 ⁽²⁾ võib ühendus teatava arvu põllumajandustoodete ja -saaduste puhul siseturul ja kolmandate riikide turgudel rakendada teavitamis- ja müügi edenduse meetmeid. Seni saavutatud tulemused on vägagi julgustavad.
- (2) Omandatud kogemusi, ühendusesiseste ja -väliste turgude kasvuväljavaateid ning rahvusvahelise kaubanduse uut olukorda silmas pidades on vaja arendada üldist järjekindlat teavitamis- ja müügi edenduspoliitikat põllumajandussaaduste ja -toodete ning nende tootmismeetodite ning põllumajanduslike toiduainete suhtes siseturul ja

- (5) Tuleks määrata asjaomaste toodete ja valdkondade ning ühenduse programmide teemade ja turgude valikukriteeriumid.

- (6) Põllumajandustoodete ja -saaduste teavitamis- ja müügi edendusmeetmega peaks olema võimalik hõlmata nii tooteid, mis vastavad eksporditoetuse saamise tingimustele, kui ka tooteid, mis ei vasta.

- (7) Meetmete rakendamine tuleks tagada teavitamis- ja müügi edendusprogrammide raames. Siseturul rakendatavate meetmete järjepidevuse ja tõhususe tagamiseks tuleks kehtestada suunised, millega määratakse iga asjaomase toote või valdkonna jaoks asjaomaste ühenduse programmide olulisi osi käsitlevad üldjuhised.

- (8) Täidetavate ülesannete tehnilist laadi silmas pidades tuleks sätestada, et komisjon võib osaleda teabevahetuseksperdistest koosnevas komitees või pöörduda tehnilistest assistentidest koosneva komitee poole.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. detsembri 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 2826/2000 põllumajandustoodete ja -saaduste teavitamis- ja müügi edendusmeetmete kohta siseturul (EÜT L 328, 23.12.2000, lk 2). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1182/2007 (ELT L 273, 17.10.2007, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 14. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2702/1999 põllumajandussaaduste ja -toodetega seotud teavitamis- ja müügi edendusmeetmete kohta kolmandates riikides (EÜT L 327, 21.12.1999, lk 7). Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 2060/2004 (ELT L 357, 2.12.2004, lk 3).

- (9) Tuleb kindlaks määrata meetmete rahastamise kriteeriumid. Selleks et suurendada ettepaneku teinud organisatsioonide ja liikmesriikide vastutust, oleks üldjuhul asjakohane, et ühendus katab ainult osa meetmete maksumusest. Erandjuhtudel võib siiski osutada asjakohaseks mitte nõuda rahastamist asjaomaselt liikmesriigilt. Päritolu, mahepõllumenduslikku tootmist ja märgistamist ning põllumajandusalaõigustega eelkõige ääre- ja piirkondade jaoks ette nähtud graafilisi sümbolite käsitlevatest ühenduse süsteemidest teavitamise korral võib ühenduse ja liikmesriikide ühine rahastamine olla õigustatud seoses vajadusega asjakohase teabe järele nende suhteliselt uute meetmete kohta.
- (10) Valitud meetmete parema kulutõhususe tagamiseks tuleks meetmete rakendamine usaldada asjakohase menetluse teel asutustele, kellel on vajalik struktuur ja teadmised.
- (11) Pidades silmas omandatud kogemusi ja rahvusvahelise oliivinõukogu saavutatud tulemusi müügiendustevõttes, tuleks siiski sätestada, et ühendus saaks jätkata oma vastutusalasse kuuluvate meetmete delegeerimist nimetatud nõukogule. Ka teiste toodete puhul peaks olema võimalik taotleda samalaadsete rahvusvaheliste organisatsioonide abi.
- (12) Programmide nõuetekohase rakendamise ja meetmete mõju kontrollimiseks tuleks sätestada, et liikmesriigid teostavad tõhusat järelevalvet ning sõltumatu organisatsioon hindab tulemusi.
- (13) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmete rahastamisega seonduvaid kulusid tuleks käsitleda vastavalt nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrusele (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta.⁽¹⁾
- (14) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused,⁽²⁾

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärk ja reguleerimisala

1. Põllumajandussaaduste ja -toodete ja nende tootmismeetodite ning põllumajanduslike toiduainete kohta siseturul või

⁽¹⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1437/2007 (ELT L 322, 7.12.2007, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

kolmandate riikide turgudel korraldatavad ja artiklis 2 esitatud teavitus- ja müügiendustemeid võib rahastada täielikult või osaliselt ühenduse eelarvest käesolevas määruses sätestatud tingimustel.

Need meetmed rakendatakse teavitus- ja müügiendusteprogrammi raames.

2. Lõikes 1 osutatud meetmed ei tohi põhineda kaubamärkidel ega ohutada toodete tarbimist nende päritolu pärast. Meetmetega hõlmatud toote päritolu võib siiski märkida, kui tegemist on ühenduse eeskirjade alusel antud märgistusega.

Artikkel 2

Teavitus- ja müügiendustemeetmed

1. Artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmed on järgmised:

- a) suhtekorralduse, müügienduse ja reklaami meetmed, mis rõhutavad eelkõige ühenduse toodete olulisi omadusi ja eeliseid, eriti toidu kvaliteeti, ohutust, erilisi tootmismeetodeid, toiteväärtust ja tervislikkust, märgistust, loomade heaolu ja keskkonnasäästlikkust;
- b) teabekampaaniad, eelkõige ühenduse kaitstud päritolunimede (KPN), kaitstud geograafiliste tähistega (KGT), garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste (GTE) ja mahepõllumajandusliku tootmise korra ning ühenduse põllumajandustoodete ja -saaduste ning toiduainete kvaliteedistandardite ja märgistuse ning kohaldatavate ühenduse õigusaktidega ettenähtud graafiliste sümbolite suhtes kehtiva korra kohta;
- c) teavitamismeetmed ühenduse kindlaksmääratud piirkondades valmistatud kvaliteetveinide (mpv-kvaliteetveinid), geograafilise tähisega veinide ja geograafilise tähise või reserveeritud traditsioonilise tähisega piiritusjookide süsteemi kohta;
- d) uuringud müügiendusteprogrammi ja teavitamismeetmete tulemuste hindamiseks.

2. Siseturul võivad artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmed hõlmata ka siseriikliku või Euroopa tähtsusega üritustel, messidel ja näitustel osalemist, eelkõige ühenduse toodete maine tõstmiseks mõeldud väljapanekute korraldamist.

3. Kolmandates riikides võivad artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmed hõlmata ka:

- a) teavitamismeetmeid ühenduse lauaveinide süsteemi kohta;
- b) osalemist rahvusvahelise tähtsusega üritustel, messidel ja näitustel, eelkõige ühenduse toodete maine tõstmiseks mõeldud väljapanekute abil;
- c) uuringuid uute turgude kohta, mis on vajalikud turuväljundite laiendamiseks;
- d) kõrgetasemelisi kaubandusalaseid visiite.

Artikkel 3

Asjaomased valdkonnad ja tooted

1. Siseturul rakendatavate artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmetega hõlmatavad valdkonnad või tooted määratakse kindlaks, võttes arvesse järgmisi kriteeriume:

- a) võimalus väärtustada kõnealuste toodete kvaliteeti, tüüpilisi omadusi, erilisi tootmismeetodeid, toiteväärtust ja tervislikkust, ohutust, loomade heaolu või keskkonnasäästlikkust temaatiliste või konkreetsetele tarbijatele suunatud kampaaniatega;
- b) tarbijaid teavitava märgistussüsteemi ning toodete jälgitavuse ja kontrollsüsteemide rakendamine;
- c) vajadus lahendada konkreetse valdkonna spetsiifilisi või lühiajalisi probleeme;
- d) võimalus anda teavet ühenduse kaitstud päritolunimetuse/-kaitstud geograafilise tähise, garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste ja mahepõllumundussaaduste süsteemide tähenduse kohta;
- e) võimalus anda teavet ühenduse mpv-kvaliteetveinide, geograafilise tähisega veinide ja geograafilise tähise või reserveeritud traditsioonilise tähisega piiritusjookide süsteemi tähenduse kohta.

2. Kolmandates riikides rakendatavate artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmete tingimustele vastavad eelkõige järgmised tooted:

- a) otsetarbimiseks või töötlemiseks mõeldud tooted, mille jaoks on kolmandates riikides olemas ekspordivõimalused või

potentsiaalne uus turuväljund, eriti tooted, mille puhul ei ole eksporditoetuse maksmine vajalik;

- b) kõrge lisandväärtusega tüüpilised või kvaliteettooted.

Artikkel 4

Meetmete tingimustele vastavate teemade, toodete ja riikide loetelu

Komisjon koostab artikli 16 lõikes 2 osutatud korras artiklis 3 osutatud teemade ja toodete ning asjaomaste kolmandate riikide loetelud. Need loetelud vaadatakse läbi iga kahe aasta tagant. Vajaduse korral võib neid loetelusid samas korras vahepeal siiski muuta.

Kolmandate riikide valimise puhul võetakse arvesse kolmandate riikide turge, kus on tegelik või potentsiaalne nõudlus.

Artikkel 5

Suunised

1. Müügiedenduseks siseturul koostab komisjon vastavalt artikli 16 lõikes 2 osutatud menetlusele iga valitud valdkonna või toodete kohta suunised, milles määratakse kindlaks teavitamis- ja müügiedendusprogrammide ettepanekutes järgitav strateegia.

Nendes suunistes märgitakse üldjoontes eelkõige:

- a) eesmärgid ja sihid;
- b) valitud meetmete teema või teemad;
- c) võetavate meetmete liik;
- d) programmide kestus;
- e) programmide rakendamiseks saadaoleva ühenduse toetussumma soovituslik jagunemine turgude ning kavandatud meetmete liikide kaupa.

Värske puu- ja köögivilja tarbimise edendamine on suunatud peamiselt haridusasutustes viibivatele lastele.

2. Müügiedenduseks kolmandates riikides võib komisjon artikli 16 lõikes 2 osutatud korras vastu võtta suunised, milles määratakse kindlaks artikli 3 lõikes 2 osutatud teatavate või kõigi toodete alastes teavitus- ja müügiedendusprogrammide ettepanekutes järgitav strateegia.

Artikkel 6

Teavitamis- ja müügiedendusmeetmete rakendamisega tegelevad organisatsioonid

1. Kui käesoleva artikli lõikest 2 ei tulene teisiti, koostavad artikli 2 lõike 1 punktides a, b ja c, lõikes 2 ja lõike 3 punktides a, b ja c osutatud meetmete rakendamiseks vastavalt artikli 5 lõikes 1 osutatud suunistele ühte või mitut asjaomast valdkonda ühe või mitme liikmesriigi või ühenduse tasandil esindavad üks või mitu kutseorganisatsiooni või kutsealadevahelist organisatsiooni ettepanekud maksimaalselt kolmeaastase kestusega teavitamis- ja müügiedendusprogrammide kohta.

2. Kui müügiedendusmeetmed kolmandates riikides on mõeldud oliiviõli ja lauaoliivide sektori jaoks, võib ühendus need rakendada rahvusvahelise oliiviõlinõukogu kaudu.

Teiste sektorite puhul võib ühendus taotleda samalaadseid tagatise pakkuvate rahvusvaheliste organisatsioonide abi.

Artikkel 7

Teavitamis- ja müügiedendusprogrammide koostamine ja edastamine

1. Liikmesriigid koostavad spetsifikaadid, milles määratakse kindlaks teavitamis- ja müügiedendusprogrammide hindamise nõuded ja kriteeriumid.

Asjaomane liikmesriik või asjaomased liikmesriigid kontrollivad programmi ettepanekute sobilikkust ja nende vastavust käesolevale määrusele, artikli 5 alusel välja töötatud suunistele ja nende vastavatele spetsifikaatidele. Nad kontrollivad samuti kõnealuste programmide hinna/kvaliteedi suhet.

Pärast programmi või programmide läbivaatamist koostab liikmesriik/koostavad liikmesriigid ettenähtud vahendite raames programmide loetelu ja kohustub/kohustuvad vajadusel osalema nende rahastamises.

2. Liikmesriik saadab/liikmesriigid saadavad komisjonile lõike 1 kolmandas lõigus osutatud programmide loetelu ja koopiad.

Kui komisjon leiab, et esitatud programm või selle teatavad meetmed ei ole vastavuses ühenduse eeskirjadega või siseturul võetavate meetmete puhul artiklis 5 osutatud suunistega või kui neil puudub hea hinna/kvaliteedi suhe, teavitab ta artikli 16 lõikes 2 osutatud korras kindlaksmääratud tähtaja jooksul asja-

omast liikmesriiki või asjaomaseid liikmesriike programmi osalisest või täielikust mittekõlblikkusest. Pärast nimetatud tähtaja möödumist loetakse programm sellise teate puudumisel tingimustele vastavaks.

Liikmesriik arvestab/liikmesriigid arvestavad komisjoni võimalikke märkusi ja saadavad artikli 6 lõikes 1 osutatud ettepaneku teinud organisatsiooni(de)ga kooskõlastatult läbivaadatud programmid artikli 16 lõikes 2 osutatud korras komisjonile kindlaksmääratud tähtpäevaks.

Artikkel 8

Teavitamis- ja müügiedendusprogrammide valik

1. Komisjon valib artikli 16 lõikes 2 osutatud korras programmid ja kiidab heaks neile vastavad eelarved. Eelisjärjekorras käsitletakse mitme liikmesriigi esitatud programme või mitmes liikmesriigis või kolmandates riikides meetmete võtmiseks koostatud programme.

2. Komisjon võib artikli 16 lõikes 2 osutatud korras kehtestada käesoleva artikli lõike 1 alusel valitavate programmide tegelike kulude alam- või ülemmäärad. Neid määrasid võib kohandada olenevalt asjaomaste programmide olemusest. Kohaldatavad kriteeriumid võib kindlaks määrata artikli 16 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 9

Siseturu teavitamismeetmete programmide puudumise korral järgitav kord

1. Kui artikli 2 lõike 1 punktis b osutatud ühe või mitme teavitamismeetme kohta ei esitata artikli 6 lõike 1 kohaselt siseturul rakendatavaid programme, koostab huvitatud liikmesriik/-koostavad huvitatud liikmesriigid artikli 5 lõikes 1 osutatud suuniste põhjal programmi ja spetsifikaadi ning valib/valivad avaliku pakkumismenetluse teel rakendusorgani programmi jaoks, mille rahastamises nad kohustuvad osalema.

2. Liikmesriik saadab või liikmesriigid saadavad lõike 1 kohaselt valitud programmi komisjonile koos põhjendatud seisukohaga, mis käsitleb:

a) programmi asjakohasust;

b) programmi ja esitatud organisatsiooni vastavust käesolevale määrusele ja vajaduse korral kohaldatavatele suunistele;

c) hinnangut programmi hinna/kvaliteedi suhte kohta.

3. Komisjon vaatab programmid läbi vastavalt artikli 7 lõikele 2 ja artikli 8 lõikele 1.

4. Komisjon võib artikli 16 lõikes 2 osutatud korras kehtestada käesoleva artikli lõike 2 kohaselt esitatud programmide tegelike kulude alam- või ülemmäärad. Neid määrasid võib kohandada olenevalt asjaomaste programmide olemusest. Kohaldatavad kriteeriumid võib kindlaks määrata vastavalt artikli 16 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 10

Komisjoni algatusel rakendatavad teavitamis- ja müügiedendusmeetmed

Pärast seda, kui artikli 16 lõikes 1 osutatud komiteed või vajaduse korral nõukogu 24. juuni 1991. aasta määruse (EMÜ) nr 2092/91 (põllumajandustoodete mahepõllundustootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitava märgistuse kohta) ⁽¹⁾ artikli 14 lõikega 1 asutatud komiteed, nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 510/2006 (põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste katise kohta) ⁽²⁾ artikli 15 lõikega 1 asutatud geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste alalist komiteed või nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 509/2006 (põllumajandustoodete ja toidu garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kohta) ⁽³⁾ artikli 18 lõike 1 alusel asutatud alalist garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste komiteed on teavitatud, võib komisjon teha otsuse ühe või mitme järgmise meetme rakendamise kohta:

a) siseturul ja kolmandate riikide turgudel võetavate meetmete puhul:

i) käesoleva määruse artikli 2 lõike 1 punktis d osutatud meetmed;

ii) käesoleva määruse artikli 2 lõike 1 punktides b ja c ning lõikes 2 osutatud meetmed juhul, kui need meetmed on ühenduse huvides või kui käesoleva määruse artiklite 6 ja 9 alusel ei ole asjakohaseid ettepanekuid esitatud;

b) kolmandates riikides rakendatavate meetmete puhul:

i) käesoleva määruse artikli 2 lõike 3 punktis d osutatud meetmed;

ii) käesoleva määruse artikli 2 lõike 1 punktis a ning lõike 3 punktides a, b ja c osutatud meetmed juhul, kui need meetmed on ühenduse huvides või kui käesoleva määruse artiklite 6 ja 9 alusel ei ole asjakohaseid ettepanekuid esitatud.

Artikkel 11

Programme ja meetmeid rakendavad asutused

1. Komisjon valib avatud või piiratud pakkumismenetluse teel:

a) artikli 7 lõikega 2 ette nähtud programmiettepanekute, sealhulgas esitatud rakendusorganite hindamiseks vajalikud tehnilised assistendid;

b) asutuse või asutused, kes vastutab/vastutavad artiklis 10 osutatud meetmete rakendamise eest.

2. Ettepaneku teinud organisatsioon korraldab asjakohasel viisil konkursi ning valib asutused, kes rakendavad artikli 7 lõike 1 alusel valitud programme.

Ettepaneku teinud organisatsioon võib artikli 16 lõikes 2 osutatud korras kindlaksmääratud teataval tingimustel siiski rakendada programmi teatavaid osi ise.

3. Arvestades asjaomaste programmide ühenduse mõõdet, peavad teavitamis- ja müügiedendusmeetmete rakendamise eest vastutavatel asutustel olema asjaomaste toodete ja turgude kohta erialateadmised ning meetmete võimalikult tõhusama rakendamise tagamiseks vajalikud vahendid.

Artikkel 12

Programmide järelevalve

1. Komisjoni, asjaomaste liikmesriikide ja ettepaneku teinud organisatsioonide esindajatest koosnev järelevalverühm tagab artiklites 8 ja 9 osutatud programmide järelevalve.

2. Asjaomased liikmesriigid vastutavad artiklites 8 ja 9 osutatud programmide nõuetekohase rakendamise ning nendega seoses tehtavate maksete eest. Liikmesriigid tagavad, et kõik kõnealuste programmide raames koostatud teavitamis- ja müügiedendusmaterjalid on ühenduse õigusaktidega kooskõlas.

⁽¹⁾ EÜT L 198, 22.7.1991, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1319/2007 (ELT L 293, 10.11.2007, lk 3).

⁽²⁾ ELT L 93, 31.3.2006, lk 12. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006 (ELT L 363, 20.12.2006, lk 1).

⁽³⁾ ELT L 93, 31.3.2006, lk 1.

Artikkel 13

Rahastamine

1. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, rahastab ühendus artiklis 10 osutatud meetmeid täies ulatuses. Ühendus rahastab täies ulatuses ka artikli 11 lõike 1 punkti a kohaselt valitud tehniliste assistentidega seonduvaid kulusid.

2. Ühenduse rahaline osalus artiklites 8 ja 9 osutatud valitud programmides ei ületa 50 % programmide tegelikust maksumusest. Toetus kahe- või kolmeaastastele teavitamis- ja müügiedendusprogrammidele ei tohi ühelgi rakendusaastal nimetatud ülemmäära ületada.

Esimeses lõigus osutatud määr on 60 % juhul, kui puu- ja köögivilja tarbimise edendamine on suunatud üksnes haridus- asutustes viibivatele lastele.

3. Ettepaneku teinud organisatsioonid osalevad oma esitatud programmide rahastamises vähemalt 20 % ulatuses nende programmide tegelikust maksumusest, ülejäänud rahastamise eest kannab hoolt asjaomane liikmesriik või kannavad vajadusel hoolt asjaomased liikmesriigid, võttes arvesse lõikes 2 osutatud ühenduse rahalist osalust.

Liikmesriikide ja ettepaneku teinud organisatsioonide vastavad osad määratakse kindlaks siis, kui programm esitatakse komisjonile vastavalt artikli 7 lõikele 2.

Liikmesriigid või ettepaneku teinud organisatsioonid võivad katta oma rahalise toetuse osa muudest lõivudest või kohustuslikest sissemaksetest.

4. Artikli 6 lõike 2 kohaldamisel teeb ühendus pärast programmi heakskiitmist asjaomasele rahvusvahelisele organisatsioonile asjakohase sissemakse.

5. Asjaomased liikmesriigid katavad artiklis 9 osutatud programmide kulud ulatuses, mida ühendus ei rahasta.

Liikmesriigid võivad katta oma rahalise toetuse osa muudest lõivudest.

6. Asutamislepingu artikli 36 alusel ühenduse toetust saavate programmide puhul, mille komisjon on vastavalt käesoleva määruse artikli 8 lõikele 1 heaks kiitnud, ei kohaldata liikmesriikidelt saadud rahaliste toetuste ega liikmesriikide või ettepa-

neku teinud organisatsioonide lõivudest või kohustuslikest sissemaksetest kaetud rahaliste toetuste suhtes asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89.

Artikkel 14

Ühenduse kulud

Ühenduse rahalist toetust artikli 1 lõikes 1 osutatud meetmetele antakse igal üksikjuhul eraldi vastavalt määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 3 lõike 1 punktile d või artikli 3 lõike 2 punktile b.

Artikkel 15

Rakenduseeskirjad

Käesoleva määruse rakenduseeskirjad võetakse vastu vastavalt artikli 16 lõikes 2 sätestatud menetlusele.

Artikkel 16

Komitee

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ artikli 195 kohaselt asutatud põllumajandusturgude ühise korralduse komitee (edaspidi „komitee“).

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Tähtaeg otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõike 3 tähenduses on üks kuu.

Artikkel 17

Konsulteerimine

Enne artiklis 4 sätestatud loetelude koostamist, artiklis 5 sätestatud suuniste kindlaksmääramist, artiklites 6 ja 9 osutatud programmide heakskiitmist, meetmete kohta otsuse vastuvõtmist vastavalt artiklile 10 või artiklis 15 osutatud rakenduseeskirjade vastuvõtmist võib komisjon konsulteerida:

a) komisjoni otsusega 2004/391/EÜ ⁽²⁾ asutatud põllumajandustoodete edendamise nõuanderühmaga;

b) komiteede liikmetest või müügiedendus- ja reklaamispetsialistidest koosnevate ajutiste tehniliste töörühmadega.

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 120, 24.4.2004, lk 50.

*Artikkel 18***Aruanne**

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2010 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta koos vajalike ettepanekutega.

*Artikkel 19***Kehtetuks tunnistamine**

Määrused (EÜ) nr 2702/1999 ja (EÜ) nr 2826/2000 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse vastavalt käesoleva lisa vastavustabelile.

*Artikkel 20***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. detsember 2007

Nõukogu nimel

eesistuja

J. SILVA

LISA

ARTIKLIS 19 OSUTATUD VASTAVUSTABELID

1. Määrus (EÜ) nr 2702/1999

Määrus (EÜ) nr 2702/1999	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikli 3 lõige 2
Artikkel 4	Artikli 3 lõike 2 viimane lõik
Artikli 5 lõige 1	Artikkel 4
Artikli 5 lõige 2	Artikli 5 lõige 2
Artikkel 6	Artikli 5 lõige 3
Artikli 7 lõike 1 esimene lõik	Artikkel 6
Artikli 7 lõike 1 teine lõik ja lõige 2	Artikli 7 lõige 1
Artikli 7 lõige 3	Artikli 7 lõige 2
Artikli 7 lõiked 4, 5 ja 6	Artikkel 8
—	Artikkel 9
Artikkel 7a	Artikkel 10
Artikli 8 lõiked 1 ja 2	Artikkel 11
Artikli 8 lõiked 3 ja 4	Artikkel 12
Artikli 9 lõiked 1–4	Artikli 13 lõiked 1–4
—	Artikli 13 lõige 5
Artikli 9 lõige 5	Artikli 13 lõige 6
Artikkel 10	Artikkel 14
Artikkel 11	Artikkel 15
Artikkel 12	Artikkel 16
Artikkel 12a	Artikkel 17
Artikkel 13	Artikkel 18
Artikkel 14	Artikkel 19
Artikkel 15	Artikkel 20

2. Määrus (EÜ) nr 2826/2000

Määrus (EÜ) nr 2826/2000	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikli 3 lõige 1
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikli 5 lõige 1
Artikli 6 lõike 1 esimene lõik	Artikkel 6
Artikli 6 lõike 1 teine lõik ja lõige 2	Artikli 7 lõige 1
Artikli 6 lõige 3	Artikli 7 lõige 2
Artikli 6 lõiked 4–6	Artikkel 8
Artikkel 7	Artikkel 9
Artikkel 7a	Artikkel 10
Artikkel 8	Artikli 11 lõige 1
Artikkel 9	Artikkel 13
Artikli 10 lõige 1	Artikli 11 lõige 2
Artikli 10 lõiked 2 ja 3	Artikkel 12
Artikkel 11	Artikkel 14
Artikkel 12	Artikkel 15
Artikkel 13	Artikkel 16
Artikkel 13a	Artikkel 17
Artikkel 14	Artikkel 18
Artikkel 15	Artikkel 19
Artikkel 16	—
Artikkel 17	Artikkel 20